

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Sala Beckett 19
20 anys

Reacció

de **Lutz Hübner**

Traducció d'**Eduard Bartoll**

Una producció de **Lazzigags Produccions** amb la col·laboració del **Goethe Institut
Barcelona**

del 2 al 20/6/2010

Fitxa artística

Text: **Lutz Hübner**

Traducció: **Eduard Bartoll**

Direcció: **Òscar Molina**

Intèrprets:

Julika Stöhr: **Lídia Linuesa**

Christopher Neumann: **Albert Carbó**

Pare (veu en off): **Artur Trias**

Escenografia: **Eloi Linuesa**

Il·luminació: **Francesc Rodelles**

Ajudant de direcció: **Ota Vallès**

Projeccions: **Eloi Linuesa, Montse Mateo i Anna Corberó**

Tècnic: **Jaume Edo**

Caracterització: **Joana Martí**

Fotografies: **Helena Agell**

Producció executiva: **Miquel Agell**

Durada: **1 hora 15 minuts**

Una producció de

lozsigags
PRODUCCIONS

Amb la col·laboració de

Sinopsi

En Chris és un noi de setze anys que està a punt d'obtenir el graduat escolar, però de moment treu unes notes molt dolentes. Ja té dos insuficients i no se'n pot permetre cap més. Com que ha repetit curs una vegada, si ara no aprova, el seu pare es posarà furiós. No li queda altre remei, doncs, que intentar convèncer la nova professora, la senyoreta Stöhr, perquè faci la vista grossa en la seva assignatura i li doni la nota que necessita per treure's el graduat. Però no compta amb el fet que ella és responsable, lliurada i compromesa amb la seva feina, i no està disposada a cedir...

Foto: Helena Agell

Parlant del dimoni (Notes sobre Reacció)

Les darreres estadístiques ens diuen que la violència a les escoles ha augmentat. No solament els estudiants, també els professors són cada vegada amb més freqüència víctimes de la violència. Els motius dels delinqüents poden ser molt variats: un tracte injust, la por de treure males notes, la intimidació per forçar un trasllat, la vanitat ferida, una ofensa a l'orgull del mascle... De vegades, amb una picabaralla al pati de l'escola n'hi ha prou per desencadenar una agressió física.

El professor passa a ser l'objectiu de l'agressió: els joves descarreguen en ell totes les seves frustracions perquè és l'única persona que es troba literalment "a l'abast de la mà", que representa una societat en la qual el jove se sent exclòs i discriminat. Els professors representen una institució que ha exhaurit totes les promeses. El treball en equip i les bones notes ja no són cap mena de garantia d'un futur laboral. Els llocs d'aprenent, sobretot a les *Hauptschulen*, les escoles de formació professional, només són per a un grup molt reduït dels joves que han renunciat a uns estudis superiors. De vegades n'hi ha prou amb el nom de l'escola perquè ni tan sols t'arribin a citar per a una entrevista personal (als barris deprimits de París, l'adreça és com un estigma: ningú no diu on viu per poder arribar com a mínim a l'entrevista personal).

La por a una resposta negativa fa que molts ni tan sols presentin una sol·licitud. O encara pitjor: pot ser que els cridin per a una entrevista i no se'n surtin. La igualtat d'oportunitats és un concepte que ha passat a la història, el sistema educatiu alemany ja no és flexible en sentit ascendent, l'estudiant fill de pares obrers és l'excepció. Tothom es queda a la classe social que l'ha vist néixer. A hores d'ara, ja es parla de "dinasties de subsidi social": pares que han perdut totes les esperances, incapaços de motivar els seus fills i sovint sense cap mena d'interès a implicar-se en la seva evolució escolar. (Tot sovint, les reunions de pares d'alumnes són l'únic moment en què els professors tenen l'atenció dels pares.) O també es dona el cas contrari: els nens es troben sota pressió. *Has d'aconseguir-ho*. Una exigència caracteritzada per la por a baixar de nivell que es converteix en una amenaça, i és aquesta pressió la que els joves alliberen a l'escola.

I els professors? Són declarats els ganduls de la nació, els principals culpables dels sorprenents resultats de l'informe PISA, el grup laboral amb el percentatge més alt de síndrome de desgast professional, el cap de turc de tot el que va malament amb la mainada. Que facin el favor d'arreglar-ho tot! Amb uns pressupostos d'educació realment a la baixa i una actitud reformista que a les esferes ministerials sona bé però que a la pràctica sovint no són més que romanços, l'última peça de la línia jeràrquica de l'ordre establert és exhortada a equilibrar tot allò que s'ha desatès des de la política, la societat i les llars familiars.

Totes les pors d'una societat es manifesten amb molta més força en els nens i els joves. És en ells on més aviat es pot percebre el corrent fred que travessa una societat. Als mestres i als educadors se'ls fa entrega de tots els conceptes malmesos d'una societat i una política que es mostra hostil cap als nens de manera latent.

Allà, a primera línia, es troben ambdues parts, enfrontades com dos exèrcits fatigats en la Tercera Guerra Mundial; ningú no vol ja la victòria, l'únic que volen és deixar-ho tot enrere, només volen resistir. Resistir fins que passi què? Fins que prevalgui una política que realment ofereixi als joves la possibilitat de trobar un lloc en aquesta societat, fins i tot si no són fills dels privilegiats. Fins que s'acabi la injustícia del sistema educatiu alemany. Fins que la formació tingui el valor que ha de tenir, és a dir, que no es consideri com un mitjà per assolir un objectiu, sinó com a valor per si mateix, que permeti la participació de tothom en una societat democràtica.

Que potser exagero? Sembla que estigui parlant del dimoni?

Doncs sí. Perquè hi ha milers d'exemples que diuen el contrari. Sempre n'hi ha.

Però el teatre també ha de parlar del dimoni. Per a tots aquells que no saben quina fila fa. O per a aquells que creuen que el dimoni és tan sols un nen molt bufó i que ningú no li ha de tenir cap por.

Lutz Hübner

Foto: Helena Agell

Reacció (o deixar que passi la tempesta)

L'educació navega malament, gairebé naufraga, i, com un vaixell abandonat a la deriva, ningú sembla trobar-li el rumb adequat. Malgrat els continus debats, no es troba una solució. No se sap si tornar a “la vella guàrdia” o demanar que hi intervingui un estat encara més paternalista.

El teatre de Lutz Hübner s'interessa pels joves i la seves angoixes, critica fort, posa el dit a la nafra, però mai fa dogma: mostra, ensenya, emociona, et fa preguntes, et mostra les teves pròpies contradiccions, els teus temors, els dubtes. I ho fa amb un llenguatge proper però envoltat d'una poètica teatral realista i suggeridora. Demana als actors risc i veritat, esforç i ritme per a una estructura moderna que immediatament connecta amb una generació jove per fer-la còmplice. Però, sobretot, per no fugir de la reflexió.

Reacció no pot deixar-te indiferent, i destrueix amb només dos personatges la idea o el concepte de “teatre per a joves”. Ens implica a tots i, si bé no dóna la solució, ens sedueix submergint-nos en un tema d'actualitat total perquè no mirem cap a una altra banda tan fàcilment. Acció o reacció? Aquest és el dilema!

Òscar Molina

Foto: Helena Agell

Teatre per a joves i la Sala Beckett:

“Les obres de teatre per a joves sempre han de partir de la història, del tema. El punt de partida és l'adolescent i les circumstàncies familiars, polítiques i socials que l'envolten. Ha de ser la seva història, ha de poder fer-se la seva. Tota metadiscussió sobre formes teatrals, llenguatge i estils narratius esdevé secundària i tan sols té importància en la mesura que ajudi a posar de manifest el desig en la construcció d'aquestes històries.”

“La finalitat del teatre per a joves no hauria de ser formar un futur públic de ‘teatre per a adults’, no és un fenomen transitori ni una droga d'iniciació. Si el jove s'entusiasma amb el teatre perquè li aporta alguna cosa, de gran també hi anirà, i, si no és el cas, això no vol dir que es posi en dubte el teatre per a joves. Es tracta d'un valor per se, es fa per a adolescents i és el seu fòrum, fàbrica d'idees, caixa negra emocional, o bé tan sols un bon entreteniment.”

“Qualsevol tipus d'objectiu pedagògic, sigui quina en sigui la forma, no té res a fer dins del teatre per a joves. Els joves de seguida detecten si la llumeta vermella de la moral fa pampallugues i si algú no se'ls pren seriosament.”

“No escrivim per a joves, sinó per a adults que encara no han assolit la majoria d'edat. Pràcticament no hi ha cap tema que no aparegui en l'adolescència, i pràcticament no hi ha cap tema que no aparegui de nou, d'una altra forma, en la vida adulta.”

Lutz Hübner

La versió completa d'aquest article està publicada al número 31 de la revista teatral (*Pausa*) editada per la Sala Beckett el setembre de 2009. Consulteu la revista a: <http://www.salabeckett.cat/lobrador/pausa/publicacions-pausa/teatre-jove>

El recull de materials de l'edició 31 de la revista està relacionat amb l'Obrador d'estiu 2009, que va tenir lloc a Barcelona (Fabra i Coats) la segona setmana de juliol. Lutz Hübner hi va impartir un taller especialitzat en escriptura per a joves i va participar en una trobada sobre aquest tema. El 10 de juliol s'hi va presentar en forma de lectura dramatitzada un dels textos amb més repercussió de Hübner: *El cor d'un boxejador*, sota direcció de Víctor Muñoz i Calafell.

Els currículums:

L'autor:

Lutz Hübner (Heilbronn, Alemanya, 1964)

És un dels dramaturgs alemanys més prolífics (té escrites més d'una trentena de peces teatrals) i amb més projecció i repercussió internacional. Tot i que es dona a conèixer amb *Tränen der Heimat* (1995), l'èxit li arriba tres anys més tard amb *Das Herz eines Boxers* (El cor d'un boxejador), per la qual rep el Deutscher Jugendtheaterpreis i amb la qual esdevé un dels dramaturgs alemanys més prometedors, sobretot en l'àmbit del teatre adreçat al públic juvenil. Des d'aquell any, comença a publicar obres de manera constant i se'n succeeixen les estrenes, amb gran reconeixement per part de crítica i públic.

Entre les seves obres destaquen *Alles Gute* (1998), *Creeps* (2000), *Winner & Loser* (2002), *Scratch!* (2003), *Nellie Goodbye* (2003), *Hotel Paraiso* (2004), *Ehrensache* (2005), *Für alle das Beste* (2006), *Die letzte Show* (2006) i *Aussetzer* (Reacció, 2007). Es distingeix per haver aconseguit un estil i una manera molt pròpia d'escriure i pel fet de fer servir un llenguatge que connecta amb el públic juvenil. Les seves són obres amb una decidida crítica social que parlen de joves sense ideals, de joves que es troben al llindar de l'edat adulta, de les seves preocupacions o obsessions, de les seves angoixes davant un futur incert.

Més informació sobre l'autor a:

<http://www.salabeckett.cat/autors/hubner>

<http://www.goethe.de/kue/the/nds/nds/aut/hub/esindex.htm>

Relació obres de teatre:

Blüenträume ("Sueños florales", títol traduït)
Estrena: Schauspiel Essen

Für alle das Beste ("Para todos, lo mejor", títol traduït)
Estrena: Staatstheater Hannover, 2006

Ehrensache ("Cuestión de honor", títol traduït)
Estrena: Schauspiel Essen, 2005

Gotteskrieger ("Guerreros de Dios", títol traduït)
Estrena: Maxim Gorki Theater, Berlín, 2005

Leben des Zacarias ("La vida de Zacarías", títol traduït)
Estrena: Maxim Gorki Theater, Berlín 2005

Hotel Paraíso (Hotel Paraiso)
Estrena: Staatstheater Hannover, Hannover 2004

Der Machinist (El maquinista)
Estrena: Staatstheater Braunschweig, Braunschweig 2004

Pieza sobre la banca (*Bankenstück*)
Estrena: Maxim Gorki Theater, Berlín 2004

Dramoletti
Estrena: theater rampe, Stuttgart 2003

Nellie Goodbye
Estrena: Theater Hagen, 2003

Scratch!
Estrena: Schauspielhaus Düsseldorf, 2003

Einfache Freuden (*Alegrías sencillas*)
Estrena: Prinzregent-Theater, Bochum/coproducción con el teatro theater rampe, Stuttgart 2003

Leichen im Keller ("Los cadáveres en el sótano", títol traduït)
Estrena: Stadttheater Giessen, Giessen 2002

Winner & Loser
Estrena: Staatstheater Hannover, Hannover 2002

Wallenbergs Tod (*La muerte de Wallenberg*)
Estrena: Oper Dortmund, 2001

Ausnahmestand" ("Estado de excepción", títol traduït)
estreno: Deutsches Theater Göttingen, Göttingen 2001

Der Machinist" (El maquinista, títol traducido)
Estrena: Oper Magdeburg / EXPO 2000, Hannover (pabellón alemán) 2000

Oh Theodora!
Estrena: Theater der Landeshauptstadt Magdeburg, 2000

Strich (“La línea”, títol traduït)
Estrena: Maxim Gorki Theater, Berlín 2000

Don Quixote
Estrena: Staatstheater Hannover, 2000

Die Franklin-Expedition (“La expedición” de Franklin, títol traduït)
Estrena: Theater Bielefeld, 2000

Creeps
Estrena: Deutsches Schauspielhaus, Hamburgo 2000

Herzmündung (“La desembocadura del corazón”, títol traduït)
Estrena: Staatstheater Mainz, Maguncia 1999

Alles wird anders, alles wird gut (“Todo cambiará, todo será mejor”, títol traduït)
Estrena: Staatstheater Mainz, Maguncia 1999

Alles Gute (“¡Buena suerte!” títol traduït)
Estrena: GRIPS-Theater, Berlín 1998

Gretchen 89ff (“Gretchen 89 ss”, títol traduït)
estreno: Baracke am Deutschen Theater, Berlín 1997

Das Herz eines Boxers (“El cor d’un boxejador”, títol traduït)
Estrena: GRIPS-Theater, Berlín 1996

Letzte Runde (“La última vuelta”, títol traduït)
Estrena: Theater der Landeshauptstadt Magdeburg, 1995

Tränen der Heimat (“Lágrimas del terruño”, títol traduït)
Estrena: Künstlerclub Die Möwe, Berlín 1994

Font: Goethe Institut

El traductor:

Eduard Bartoll

Eduard Bartoll és doctor en traducció per la Universitat Pompeu Fabra (UPF), on ensenya traducció de l'alemany al català, i a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), al Màster presencial de Traducció Audiovisual, que actualment coordina. També fa cursos en altres institucions com ara el SIC, la Universitat Rovira i Virgili (URV) de Tarragona, al Màster de Normalització del Sard, a Nuoro, Sardenya o a la versió virtual del Màster en Traducció Audiovisual.

També treballa regularment com a traductor, sobretot de l'alemany i de l'anglès, però també del francès, del portuguès i de l'italià, cap al català i cap al castellà, i està especialitzat en subtitulació, tot i que també tradueix documentals per a Televisió de Catalunya (TVC), per a ser doblats. Ha subtitulat més de 600 pel·lícules i ha sobretitulat unes 20 obres de teatre i tradueix regularment obres de teatre escrites, sobretot de l'alemany al català. Participa regularment a congressos internacionals dedicats a la traducció audiovisual.

El director:

Òscar Molina

Companies i directors amb els quals ha treballat

Com a actor:

Troilos i Cressida, de W.Shakespeare. Dir: Xavier Albertí. Teatre Lliure

Don Juan. Dir: Marta Montblanc. Versus Teatre

L'Odisea d'Homer. Dir: Albert Boadella

Cyrano d'E. Rostand. Dir: Mauricio Scaparro.

El despertar de la primavera, de F. Wedkin. Dir: Josep Ma. Flotats.

Comme il vous plaira, de W.Shakespeare. Dir: Lluís Pascual (assistent direcció)

La serventa amorosa, de C.Goldoni. Dir: Ariel Garcia Valdés

La cita, de Luïsa Cunillé. Dir: Xavier Albertí.

Amadeus, de P. Schaffer. Dir: Àngel Alonso. Teatre Tívoli.

Salomé, d'O. Wilde. Dir: Marta Momblant. Sala Artenbrut

Pop Corn, de B.Elton. Dir: Àngel Alonso.

Posades en escena:

Jocs d'escena, de Víctor Haim.

Parella oberta de Dario Fo.

Sota les faldilles, de F.Rodríguez

Ferdinando, d'A. Rucello

El equipaje del viajero a partir de textos de José Saramago

Creacions pròpies (teatre)

L'amant imatges, sobre el text de L'amant de Marguerite Duras.

L'altre vida, monòleg adaptació text d'E.M. Forster.

Eduard II, de Marlowe. (actor i posada en escena)

Meli-melo de la cia Chicos Mambo Show. Direcció teatral.

Els actors:

Lidia Linuesa

Actriu i professora d'interpretació. Diplomada en professorat d'E.G.B. especialitat en Ciències l'any 1983 i llicenciada en Interpretació Teatral a l'Institut del Teatre de Barcelona, l'any 1996. L'any 1999 funda la Companyia Lazzigags Produccions amb Miquel Agell. Des d'aleshores ha portat la producció executiva de diversos espectacles i dirigeix la divisió Lazzigags Teatre a les Escoles.

Teatre:

La plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda, direcció de Toni Casares, gira TNC 2008.

I les noies vestides de diumenge, de Zakes Mda, direcció de Teresa Devant, Versus Teatre 2007.

Les aventures de Tom Sawyer de Mark Twain, direcció d'Eduard Muntada, Teatre Regina, 2005.

Aquells blaus turons, de Dennis Potter, direcció de Teresa Devant, Artenbrut 2002.

Supertot, de Josep M. Benet i Jornet, direcció de Joan Anton Sánchez i Miquel Agell, Teatre Regina, 1999.

Punt de fuga, d'Enric Rufas, direcció d'Enric Rufas, Teatre Kaddish ,1997.

El fil d'Ariadna, de Xavier Otero, direcció de Xavier Otero, Teatre Kaddish 1997.

Paulín i Clot, una bella història d'amor a París, de Miguel Alonso, direcció de Mónica Lleó, Teatre Tantarantana, 1996.

Cinema:

Sucio Complot, d'Enrique Guevara, 1997.

Grande y Pequeño, d'Herman Bonnin, 1995.

Sabueso, de Jordi Vilavendrell, 1995.

Albert Carbó

Teatre:

Els nois d'història, d'Alan Bennett, Dir. Josep Maria Pou, Prod. Focus. (Posner)

Plastilina, de Marta Buchaca, Dir. Marta Angelat, Sala Beckett de Barcelona (2009)

Pippi Langstrump d'Astrid Lindgren, dir. Teresa Devant. Companyia Lazzigags. 2008

Horacis i Curiacis. Adaptació. Dir. Montse Bonet. Institut del Teatre de Barcelona.

Corifeu a l'òpera *María de Buenos Aires* de Astor Piazzolla. Teatre Metropol de Tarragona. Maig 2007

This is jazz dirigida per Susie Kellerman en Cotxeres Borrell de Barcelona. Maig 2007

Cinema:

Distopía, curtmetratge 35mm, Dir. Jeffrei Frígula, Prod. Escándalo Films

El genet solitari, curtmetratge Màster ESCAC, Dir. Oriol Barberà

Bullying, llargmetratge, Dir: Josecho San Mateo, Prod Els Quatre Gats Audiovisuals i PlotFilms. (Protagonista). Seleccionada en Secció Oficial al Festival de Málaga 2009 i en Focus on the World Cinema del Festival de Cinema de Montreal.

Recuerdos anónimos, curtmetratge. Dir. Eduard Riu. 2008

Edad, curtmetratge. Dir. Emanuele Rossie. Juny 2008

Famílies felices, curtmetratge ESCAC. Dir. Marc Viñas. Abril 2008

Altres:

Hàbits de son de la gent gran, vídeo corporatiu per l'Obra Social de "la Caixa". Dir. Judith Colell, Prod. Benecé

Campanya joves i alcohol, vídeo corporatiu. Dir. Judith Colell. Prod. Benecé

La companyia Lazzigags

Lazzigags Produccions és una cooperativa teatral amb dues activitats principals: l'ensenyament de teatre a les escoles i la producció de muntatges teatrals destinats a un públic familiar i a un públic adult.

Trajectòria:

Sol, sota el sol

Autor: Francesc Trabal

Direcció: Artur Trias

Actors: Miquel Agell, Rosa Cadafalch, Isabel Rocatti i Artur Trias

Data d'estrena: Espai Brossa, 10 de setembre de 2009

Ojos verdes, Miguel de Molina in memoriam

Autor i director: Marc Vilavella

Actors: Marc Vilavella, Mariona Blanch, Manoli Nieto, Xavier Melero, Albert Mora i Gracia Fernández

Músics: Marc Sambola i Eduard Tenas

Data d'estrena: Brossa Espai Escènic 13 de setembre de 2007

I les noies vestides de diumenge

Autor: Zakes Mda

Direcció: Teresa Devant

Actrius: Lúdia Linuesa i Laura Sancho

Data d'estrena: Versus Teatre, 4 d'abril de 2007

Sherlock Holmes i el club dels pèl-rojos

Autor: Ivan Campillo, Miquel Agell, Xavier Torras i David Pintó

Direcció: Teresa Devant

Actrius: Miquel Agell, Manel Solàs, Jordi Muixí, Laura Sancho, Xavi Duch i Marga Linuesa.

Data d'estrena: ÇJOve Teatre Regina, febrer de 2007

Pippi Langstrump i la Senyora Lindren

Espectacle de conta-contes sobre els llibres d'Astrid Lindgren.

Direcció: Anna Armero i Lúdia Linuesa

Actriu: Àngels Capell

Data d'estrena: Teatre de l'Aurora, Igualada, maig 2006.

Actes indecents, els tres judicis d'Oscar Wilde

Autor: Moisés Kaufman

Direcció: Teresa Devant

Actors: Josep Costa, Ivan Campillo, Manel Solàs, Miquel Agell, Adrià Devant, Carles Sales, Màrius Hernández, Ferran Castells, Pau Gómez, Òscar Iniesta, Pau Roca i Simeó Parareda.

Data d'estrena: Teatre Artenbrut, 9 de desembre de 2004

Nonom, el club mòbil

Espectacle de carrer inclòs al programa municipal de Barcelona “De marxa sense entrebancs”, destinat a potenciar entre els joves un consum responsable de l’alcohol.

Creació i guió: Eloi Linuesa

Direcció: Lídia Linuesa

Actors: Laura Ferrer i Joan Picó

Data d’estrena: Passeig del Born, 17 de juliol de 2004.

Aquells blaus turons

Autor: Dennis Potter

Direcció: Teresa Devant

Actors: Miquel Agell, Ivan Campillo, Lídia Linuesa, Laura Sancho, Adrià González, Màrius Hernández i Ferran Castells.

Data estrena: Artenbrut Teatre, maig 2003

La mort, una comèdia de Woody Allen

Autor: Woody Allen

Direcció: Víctor Conde

Actors: Ramon Molins, Marta Bayarri, Oriol Úbeda, Manel Solàs, Manoli Nieto, Eduard Soler i Xavier Mateu.

Data estrena: Jove Teatre Regina, abril 2003

Supertot

Autor: Josep M. Benet i Jornet

Direcció: Joan Anton Sánchez i Miquel Agell

Coreografies: Ester Bartomeu

Actors: Miquel Agell, Lídia Linuesa, Xavier Capdet, Xavier Lite, Mireia Villanueva i Oriol Úbeda.

Data estrena: Jove Teatre Regina, febrer 2000

Més informació a: www.lazzigags.cat

**Sala Beckett/Obrador
Internacional de Dramatúrgia**

Alegre de Dalí 55 bis
08024 Barcelona
www.salabeckett.cat
info@salabeckett.cat
premsa@salabeckett.cat

Sala subvencionada per:

Amb el suport de:

